

ΛΥΣΣΑΡΙ

εγχειρίδιο για τη διάδοση της αντιφασιστικής λύσσας

No 01

anti-Editorial

Αυτό που κρατάς και ίσως διαβάσεις είναι απλώς ένα έντυπο δρόμου. Μοιράζεται σκέψεις και εμπειρίες της καθημερινότητας, μιλάει για καταστάσεις στις οποίες ίσως κάποια στιγμή συναντηθήκαμε ή θα συναντηθούμε στο εξής. Γράφεται συλλογικά και αδιαμεσολάβητα, από ανθρώπους σαν εσένα που βιώνουν στο πετσί τους την εκμετάλλευση, αλλά επιλέγουν να μην εγκλωβίζονται στο φόβο και να απαντήσουν επιθετικά. Δεν είναι λυσάρι, αλλά φέρει μέσα του όλη τη λύσσα, γι' αυτό και ονομάζεται ΛΥΣΣΑΡΙ. Δεν είναι ευαγγέλιο και αντιπαθεί τις έτοιμες/εύκολες λύσεις. Πιανόμαστε με θέματα απλά που μας απασχολούν και τα θεωρούμε κομβικά και για να μη μας πέσει ο ουρανός στο κεφάλι, τα αναλύουμε και αναλόγως πράττουμε. Με το κείμενο στον καιρό του αλλόκουτου φόβου προσπαθούμε να περιγράψουμε το σήμερα που δε διαφέρει όμως και από το χτες, παρά μόνο στο περιτύλιγμα. Αυτό που αλλάζει όμως είναι οι σχέσεις που σιγά σιγά τείνουν να χάσουν το ανθρώπινο στοιχείο και κυριαρχούνται από ζωώδη ένστικτα ή πιο απλά ο λεγόμενος κοινωνικός κανιβαλισμός. Για να εδραιωθεί αυτός ο κανιβαλισμός τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται είναι πολλά, από τους δημοσιοκάφρους μέχρι και τα φασιστοειδή, που η δουλειά τους περιγράφεται στο κείμενο ο «αντιουστημικός μοχλός του συστήματος». Μιας και θέλουν να φέρουν τον κόσμο ανάποδα δε σταματούν να μετατρέπουν την αλήθεια σε ψέμα. Τα σκυλιά του κράτους παρουσιάζονται ως αντιουστημικοί και οι μπάτσοι σαν άγια παιδιά λες και έπαψαν να είναι γουρούνια δολοφόνοι, γι' αυτό όλο το τεύχος είναι 1.3.1.2.

Αυτό που μας νοιάζει είναι το επόμενο τεύχος να το γράψουμε ξανά μαζί. Όχι στο fb, αλλά στο δρόμο μιας και εκεί θα οικοδομήσουμε τις σχέσεις μας. Δε θα αφήσουμε το χρήμα, το φόβο του ξένου, την ευκολία της ανάθεσης και την τζάμπα μαγκιά του σεξισμού να μπουν ανάμεσα μας. Μας ενώνουν άλλα πιο όμορφα. Ή γουρούνι ή άνθρωπος.

...στον καιρό του αλλόκοτου φόβου

Μπορείς να μιλήσεις για το σήμερα απλά εξιστορώντας συμβάντα του χθες και δεν είναι ιστορία που επαναλαμβάνεται σαν φάρσα. Είναι ότι δε σταμάτησε στιγμή η κοινωνία μας να είναι εκμεταλλευτική, δε σταμάτησε στιγμή το μεγάλο ψάρι να τρώει το μικρό. Δεν έπαψε στιγμή κάποιοι να κερδίζουν και κάποιοι να χάνουν, αλλά πάντα αυτοί που έχαναν ήταν οι περισσότεροι και πάντα έχαναν όλο και πιο πολλά. Αυτά που χάνουν οι πολλοί (εμείς δηλαδή) είναι το κέρδος των λίγων και το μόνο που νοιάζονται οι λίγοι (τα αφεντικά) είναι να συνεχίσει να υπάρχει το κέρδος.

Για να δουλέψει όλο το παραπάνω, τα αφεντικά είχαν συνήθως το καρότο αλλά πάντα και το μαστίγιο. Το καρότο αντιστοιχούσε σε μια σειρά από εργαλεία που κάνουν τον άνθρωπο να ξεχάσει

την ουτοπία.

Την ίδια λειτουργία έχει και το μαστίγιο μόνο που συνήθως η μορφή του δεν είναι το οχτάρο αλλά η ανεργία. Δεν είναι οι διακοπές στο εξωτερικό αλλά η εξορία. Δεν είναι το γκουρμέ φαγητό αλλά φαγητό από τους κάδους. Δεν είναι το ρετιρέ διαμέρισμα αλλά οι προσφυγικοί καταυλισμοί. Όταν αυτή η διαδικασία, είτε της άντλησης κέρδους είτε της συνέχισής της έβρισκε τα όρια της, τότε το σύστημα προσπαθούσε να βρει νέα καρότα και νέα μαστίγια.

Η παραπάνω διαδικασία δε βρίσκει σύνορα, εδραιώνεται σε κάθε πλάτος της γης. Χρησιμοποιεί κάθε είδος διαχωρισμό για να μας μετατρέψει από ανθρώπους σε μηδενικά. Διαχέεται ο φόβος και επιβάλλεται η "καβάτζα" ως σωσίβιο. Γεμίζουν οι ζωές μας με μισαλλοδοξία

και δε βλέπουμε τους εκμεταλλευτές μας. Το σπίτι είχε κελί με το διευθυντή των φυλακών να μιλάει όλη μέρα από τη tv . Προσπαθούν να μας ντοπάρουν με το έθνος και να μας πείσουν ότι το συμφέρον το δικό μας είναι το ίδιο με του αφεντικού μας. Μας πρήζουν με τους άμπαλους τις εθνικής και τη γιουροβίζον μπας και ζεχάσουμε τη σημαία που φορούν οι ματατζήδες στο χέρι τους.

Βάζουν οπαδούς στη φυλακή και εξοντώνουν όποιον υψώνει φωνή. Κάνουν τα πάντα για να κλειστούμε στο σπίτι μας, να μην αντιγράψουμε, να μη γίνουν καταλήψεις να μην πάνε τα πράγματα αλλιώς.

Παρουσιάζεται ο σπασίκλας σαν πρότυπο και προσπαθούν να μας πείσουν ότι οι χαφιέδες παράγουν και κοινωνική υπεραξία. Μας πρήζουν για το χρέος λες και οι τράπεζες είναι δικές μας.

Μας γεμίζουν σύνορα φοβούμενοι μη βρεθούμε με τους εξεγερμένους από την αραβική άνοιξη και τα γαλλικά προάστια. Κάνουν τα πάντα για να ζεχάσουμε το σύνθημα "η αλληλεγγύη το όπλο των λαών" και να μας κάνουν να νιώσουμε ντόπιοι στο κόσμο των αφεντικών.

Εφόσον για αυτούς είμαστε αριθμοί , ας θυμηθούν και αυτόν εδώ:

06.12.08

ΓΕΡΜΑΝΙΑ 1936

**όταν ήρθαν να πάρουν τους τσιγγάνους,
δεν μίλησα γιατί δεν ήμουν τσιγγάνος**
**όταν ήρθαν να πάρουν τους κομμουνιστές,
δεν μίλησα γιατί δεν ήμουν κομμουνιστής**
**όταν ήρθαν να πάρουν τους εβραίους,
δεν μίλησα γιατί δεν ήμουν εβραίος**
**όταν ήρθαν να πάρουν εμένα
δεν υπήρχε κανείς να μιλήσει**

Μπέρτολντ Μπρεχτ

ΕΛΛΑΣ 2012

ΟΛΟΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟΣ

Κοινωνικός κανιβαλισμός. Τι? Ο όρος παραπέμπει σε πρωτόγονους τρόπους ζωής τότε που ο ένας έτρωγε τον άλλον για να ζήσει. Όμως ο δικός μας τρόπος ζωής διαφέρει πολύ από αυτόν? Εντάξει, δεν εννοούμε κυριολεκτικά ότι τρώμε ανθρώπους, τουλάχιστον όχι ακόμα. Αν όχι κανιβαλική πάντως η κοινωνία μας είναι σίγουρα "καρναβαλική" γιατί όσα συμβαίνουν είναι μεταμφιεσμένα. Έτσι για παράδειγμα ο έμπορος ναρκωτικών θα κάνει και μία δωρεά για τα παιδάκια της Αφρικής που πεινάνε, το αφεντικό θα σου δηλώσει λυπημένα ότι η επιχείρηση δεν πάει καλά και ότι δεν μπορεί να σε πληρώνει άλλο αλλά ταυτόχρονα θα ετοιμάζει τις βαλίτσες του για να πάει διακοπές. Από την άλλη, ναι η κοινωνία είναι και κανιβαλική αφού εξ ορισμού μία κοινωνία καπιταλιστική παράγεται και αναπαράγεται μέσα από τις ανισότητες, την εκμετάλλευση και την κατανάλωση του ανθρώπου. Ο κοινωνικός κανιβαλισμός δεν εκδηλώνεται άμεσα αλλά αναπτύσσεται βαθμιαία. Η ανάπτυξη του οξύνεται όταν αρχίζουν να εκλείπουν τα αγαθά και οι κοινωνικές αντιστάσεις που έχουν εναπομέίνει στην κοινωνία. Και τι αντιστάσεις να απομείνουν σε μία κοινωνία που ο καθένας κοιτάει την κοινωνική ανέλιξη και την ανωτερότητα έναντι του άλλου? Καθένας από εμάς μαθαίνει από μικρός να είναι υπάκουος σε αυτούς που τον καθοδηγούν. Μαθαίνει πως ο ρόλος του είναι να τελειώσει το δημόσιο και δωρεάν (ας γελάσουμε) σχολείο, εξασφαλίζοντας την επιτυχία από τα φροντιστήρια, εκεί που οι λέξεις ανεμελιά, συντροφικότητα, αλληλοβούθεια έχουν χρόνια να ακουστούν, να βρει μια καλή δουλειά, να αγοράσει ένα μεγάλο σπίτι (ε, και ένα εξοχικό) και τότε θα είναι επιτυχμένος και αφεντικό. Έτσι, σε αυτήν την προσπάθεια όποιο έμπόδιο βρει στο δρόμο του μαθαίνει ότι πρέπει να

το εξοντώσει. Και ποιο είναι το εμπόδιο? Οι άλλοι άνθρωποι που θέλουν και αυτοί το ίδιο. Και όποτε κάτι δεν πάει καλά συσσωρεύει ένα θυμό που τον εκτονώνει στους αδύναμους που βρίσκονται γύρω του.

Ειδικότερα σε περιόδους κρίσεις, που το σύστημα φτάνει σε ένα τέλμα και τα όνειρα, τα καπιταλιστικά, μοιάζουν ανέφικτα για όλο και μεγαλύτερο κομμάτι του κόσμου, ο κοινωνικός κανιβαλισμός βρίσκει το έδαφος για να αναπτυχθεί. Μετανάστες, οροθετικές πόρνες, φτωχοί, άρρωστοι, άνεργοι γίνονται εύκολα θύματα. Όλοι αυτοί δεν είναι παρά όσοι βιώνουν πιο έντονα την εκμετάλλευση αλλά εμείς αντί να αντιστέκομαστε σε αυτή την κατάσταση εναντιωνόμαστε σε αυτά τα πρόσωπα.

Καθένας/καθεμία φοβάται να ρίξει ευθύνες στον

ΙΩΛΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΙΩΛΟ

εαυτό του και κατηγορεί τους άλλους. Για όλα φταίει ο διπλανός, πάντα κατώτερος αλλά ποτέ εμείς ή το σύστημα. Την κατάσταση αυτή έρχεται να ολοκληρώσει ο φόβος που διαχέεται από τα Μέσα. Ο φόβος είναι μια εύλογη αντίδραση όταν λεπλατείται η ζωή μας. Είναι ο καλός αγωγός μέσω του οποίου εμφανίζονται αντικοινωνικές και εξουσιαστικές συμπεριφορές στους γύρω. Αυτός είναι ένας κανιβαλικός τρόπος να ξορκίσει κανείς την επαπειλούμενη εξαθλίωσή του: να εξοντώσει αυτούς που του τη θυμίζουν.

Σε αυτόν τον φόβο οφείλεται και ο εκφασισμός της κοινωνίας και οι διάφορες φασιστικές οργανώσεις που αυτοπλασάρονται και ετεροπλασάρονται ως σωτήρες.

ΙΩΛΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΙΩΛΟ

Ο "αντισυστημικός" μοχλός του συστήματος

Τον τελευταίο χρόνο παρακολουθούμε μια απότομη και μαζική άνοδο της γυνωστής παρακρατικής οργάνωσης με την ευφάνταστη επωνυμία χρυσή αυγή, σε μιντιακό, και όχι μόνο, επίπεδο. Το νόμιμο, στο δημοκρατικό πλαίσιο, κόμμα της x.a., δεν αποτελεί καινούριο σχηματισμό. Πρόκειται για μια στρατιωτικού τύπου οργανωτική δομή, με πολύ συγκεκριμένους ρόλους και χαρακτηριστικά. Από την έναρξη λειτουργίας της, ήταν μια νεοαζιστικού

προσανατολισμού οργάνωση, με παρακρατική δράση, χρηματοδοτούμενη τόσα χρόνια, κάτω από το τραπέζι, με κρατικές επιχορηγήσεις.

Χρόνια τώρα, δουλειά της είναι να συμπληρώνει την επίσημη καταστολή της κυριαρχίας, ό, που δηλαδή δε μπορούν να επέμβουν οι μπάτσοι με νόμιμα μέσα, οι φασίστες αναλαμβάνουν τη βρώμικη δράση. Ήδη από το '90, πραγματοποιούν επιθέσεις σε καταλήψεις σχολείων και πανεπιστημίων, μαχαιρώνουν αγωνιστές και μετανάστες, με μια διαχρονική κάλυψη από την αστυνομία. Αυτό το τελευταίο δεν είναι πια ακριβές, αφού πλέον πολλά περιστατικά επιθέσεων γίνονται από κοινού, ένα σώμα μια ψυχή με διμοιρίες ΜΑΤ, εναντίον αναρχικών και ακροαριστερών.

Η συνεργασία της x.a. με τις δυνάμεις καταστολής, πέρα από κεντρική εντολή, προκύπτει προφανώς και από την ιδεολογική ταύτισή τους σε πολλές περιπτώσεις. Ένα αλληλοτροφοδοτούμενο σχήμα: Μπάτσοι που είναι φασίστες, και φασίστες που δρουν ως μπάτσοι.

Η στενή σχέση ελ.ας - χρυσής αυγής είναι απαραίτητη και στις δυο πλευρές. Μόνο με τη συνδρομή των μπάτσων πραγματοποιείται από τη x.a. η μεγάλη γκάμα πολιτικών και παρα-πολιτικών δραστηριοτήτων της, και κυρίως το να

επιτευχθεί ο ιερός στόχος της γενικής εκκαθάρισης από τους "μιαρούς" μετανάστες, τους ομοφυλόφιλους, τις οροθετικές, τους παράνομους, τους αναρχικούς και κάθε έναν που πιθανόν μολύνει το "αγνό παρθένο ελληνικό αίμα".

Όλα αυτά με αδρές αμοιβές, τόσο από κομματικά γραφεία, όσο και από επιχειρηματίες, καταστηματάρχες και λοιπούς ρουφιάνους. Μια προσδοφόρα εταιρεία παροχής υπηρεσιών, μια εταιρεία security. Από τις προστασίες στα μαγαζιά, το εμπόριο όπλων και ναρκωτικών μέχρι τα πογκρόμ σε μετανάστες, η φασιστική μαφία, πριν και μετά την είσοδο στη Βουλή, έχει εξελιχθεί σε μια μεγάλη μπίζνα με πολλές οικονομικές προεκτάσεις. Έτσι η μίσθωση μπράβων για την προστασία τους από "εργατικά ατυχήματα"

(ξυλοδαρμοί, γιασουρτώματα, κλπ.) και η συγκρότηση ομάδων κρούσης με μισθό 500 ευρώ το κεφάλι για πεσίματα σε μετανάστες, συνθέτει το βρωμερό χώρο των πιο περίφανων ελλήνων.

Η ανάδειξή τους, τους τελευταίους μήνες σε καθημερινή βάση, από ρουφιάνους δημοσιογράφους, τηλεοπτικούς και ιντερνετικούς, είχε τα επιθυμητά αποτελέσματα. Πέρα από την είσοδο στη Βουλή, μετέτρεψε υπανθρώπους σε lifestyle περσόνες, προώθησε φασίστες ως πρότυπα για τις νεαρότερες ηλικίες και ταυτόχρονα εγκαθίδρυσε ένα νέο σύμπλεγμα ρατσιστικών και θρασύδειλων συμπεριφορών ως κυρίαρχο. Ένας υπερσυντηρητικός μοχλός πίεσης προς το κοινωνικό σώμα. Η εσωτερίκευση του γενικευμένου φόβου, προερχόμενη είτε από την ανασφάλεια της υπάρχουσας κοινωνικής συνθήκης, είτε από το άγνωστο γενικότερα, βρίσκει διέξοδο, μέσω της φασιστικής νοοτροπίας, στοχοποιώντας τον πιο αδύναμο κρίκο, τους μετανάστες, ως υπαίτιο των προβλημάτων μιας ολόκληρης κοινωνίας.

Παρατήρηση 1

Εξοπλισμός της ΔΙ.ΑΣ στα χέρια των φασιστών
Η ίδια υπηρεσία τους ντύνει

Παρατήρηση 2

Προσέξτε τη στάση στο σώμα του μπάτσου.
Κλαρίνο στέκεται
Συγκρίνετε τη με αυτή της κάτω φωτό

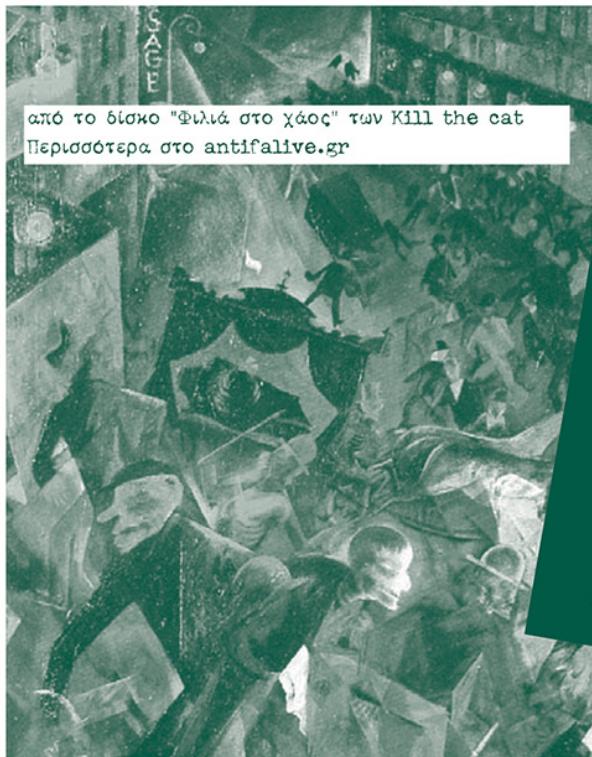
Παρατήρηση 3

Δεν υπάρχει. Απλά δεν υπάρχει αυτός ο τρόπος σύγκρουσης.
Απλωμένα χεράκια ο μπατσάκος, προσποίηση ο φασιστάκος

Συγκρίνετε με την κάτω φωτό. Έτσι κοπανάνε ένα μπάτσο!

**ΜΠΑΤΣΟΙ, ΜΠΡΑΒΟΙ ΚΑΙ NAZI
ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ
ΔΟΥΛΕΥΟΥΝΕ ΜΑΖΙ**

από το δίσκο "Φιλιά στο χάος" των Kill the cat
Περισσότερα στο antifalive.gr

Σόρου ρε φίλε τώρα που σ' ενοχλώ
Και μου 'ρχεται να κάνω μες στα μούτρα σου εμετό

Μα εδώ και τόση ώρα σε κοιτάζω κι απορώ
Πές μας ρε μάγκα ποιά ειν' η συνταγή

Να μη σε νοιάζει απαθής ο, τι κι αν γίνεται στη γη
Να μένεις αν καίγονται οι ζωές μας μες στη σιωπή

Μα δεν μπορώ να το πιστέψω πως ειναι ν' ανασαλνεις
Πως ειναι να υπάρχεις, να ζεις και να πεθαίνεις

Χωρίς να σ' ενδιαφέρει αν όλα ειναι ενταξει
'Η μήπως πρέπει κάτι στον κόσμο να αλλάξει

Πρέπει να ζαναφτιαχτούν τα πάντα απ' την αρχή^{Γιατί}
Πρέπει οι φωνές μας να σπάσουν τη σιωπή^{Σιωπή σημαίνει συνενοχή}

Βλέπω πως δε σε νοιάζουν όλα αυτά
Το μόνο που σε νοιάζει μάλλον ειναι τα λεφτά
Λυπάμαι μα δεν έχεις καταλάβει τα βασικά

Γι' αυτό σου λέω φίλε άκου να δεις
Αν θέλεις να γευτείς λιγο απ' το νόημα της ζωής
Ενάντια στην εξουσία μοναχά θα το βρεις

NB / 12

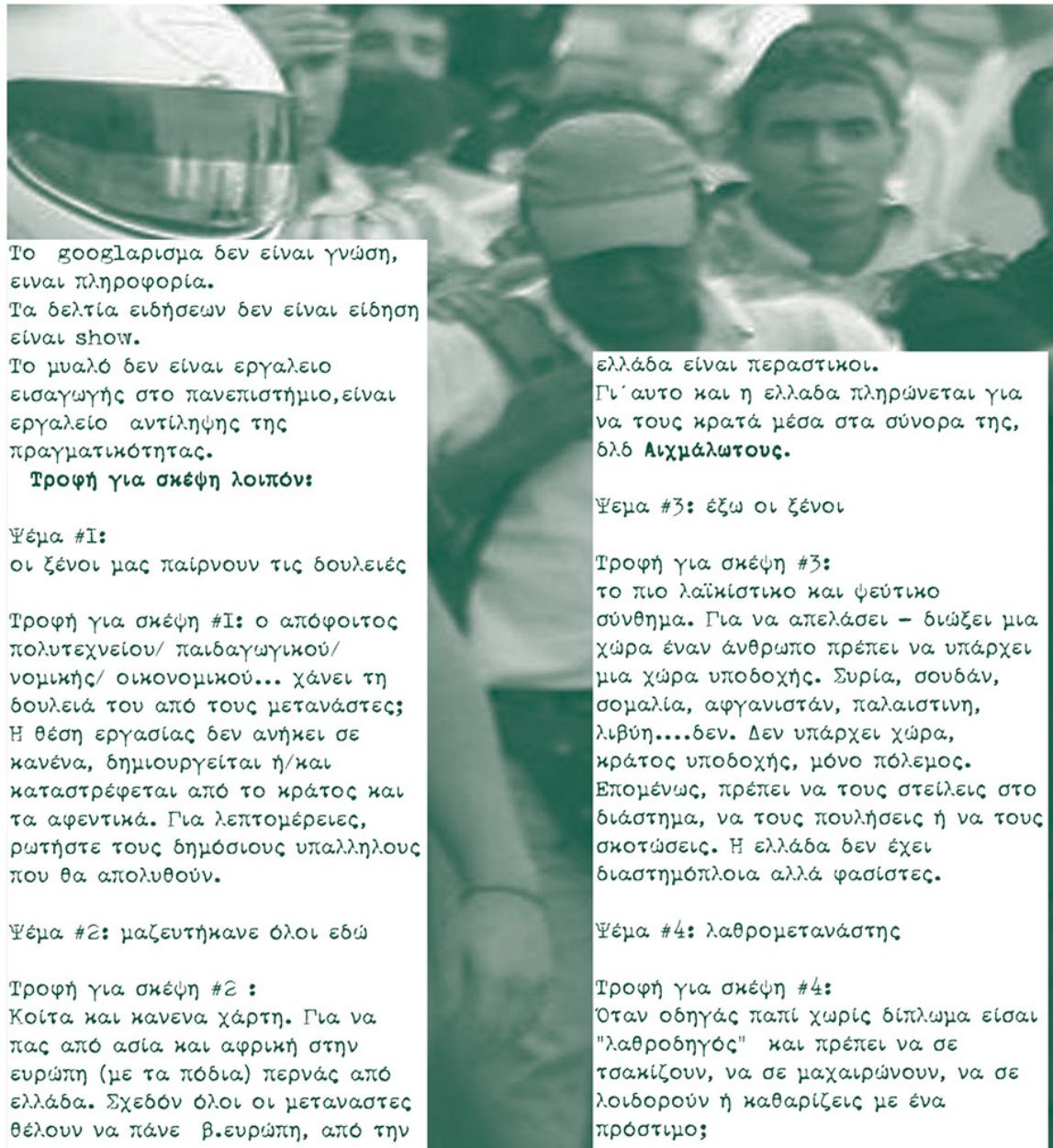
ΨΑΡΙΑΑΑΑ

Τις τελευταίες μέρες, τα Χαχανα
μοιράζουν ψάρια στις φιέστες που
οργανώνουν. Ψάρια? Ψάρια!

Τώρα εξηγείται η εμμονή τους με τους
αιγύπτιους ψαράδες στο Πέραμα. Οι
ψαράδες πληρώνονται συχνά σε είδος,
αντί μισθού δλδ παίρνουν ψάρια.

Προφανώς έσπασαν την αγορά των
μεγαλεμπόρων της ιχθυόσκαλας, και τα
Χαχανα έβγαλαν μεροκάματο
προστασίας.

Ρουφιάνοι στη στεριά,
ρουφιάνοι και στη θάλασσα.

Το googlariσμα δεν είναι γνώση, είναι πληροφορία.

Τα δελτία ειδήσεων δεν είναι ειδηση είναι show.

Το μυαλό δεν είναι εργαλείο εισαγωγής στο πανεπιστήμιο, είναι εργαλείο αντιληψής της πραγματικότητας.

Τροφή για σκέψη λοιπόν:

Ψέμα #1:

οι ξένοι μας παίρνουν τις δουλειές

Τροφή για σκέψη #1: ο απόφοιτος πολυτεχνείου/ πανδαγωγικού/ νομικής/ οικονομικού... χάνει τη δουλειά του από τους μετανάστες; Η θέση εργασίας δεν ανήκει σε κανένα, δημιουργείται ή/και καταστρέφεται από το κράτος και τα αφεντικά. Για λεπτομέρειες, ρωτήστε τους δημόσιους υπαλλήλους που θα απολυθούν.

Ψέμα #2: μαζευτήκανε όλοι εδώ

Τροφή για σκέψη #2 :

Κοίτα και κανενα χάρτη. Για να πας από ασια και αφρική στην ευρώπη (με τα πόδια) περνάς από ελλάδα. Σχεδόν όλοι οι μετανάστες θέλουν να πάνε β.ευρώπη, από την

ελλάδα είναι περαστικοί.

Γι' αυτό και η ελλάδα πληρώνεται για να τους κρατά μέσα στα σύνορα της, δλδ Αιχμάλωτους.

Ψέμα #3: έξω οι ξένοι

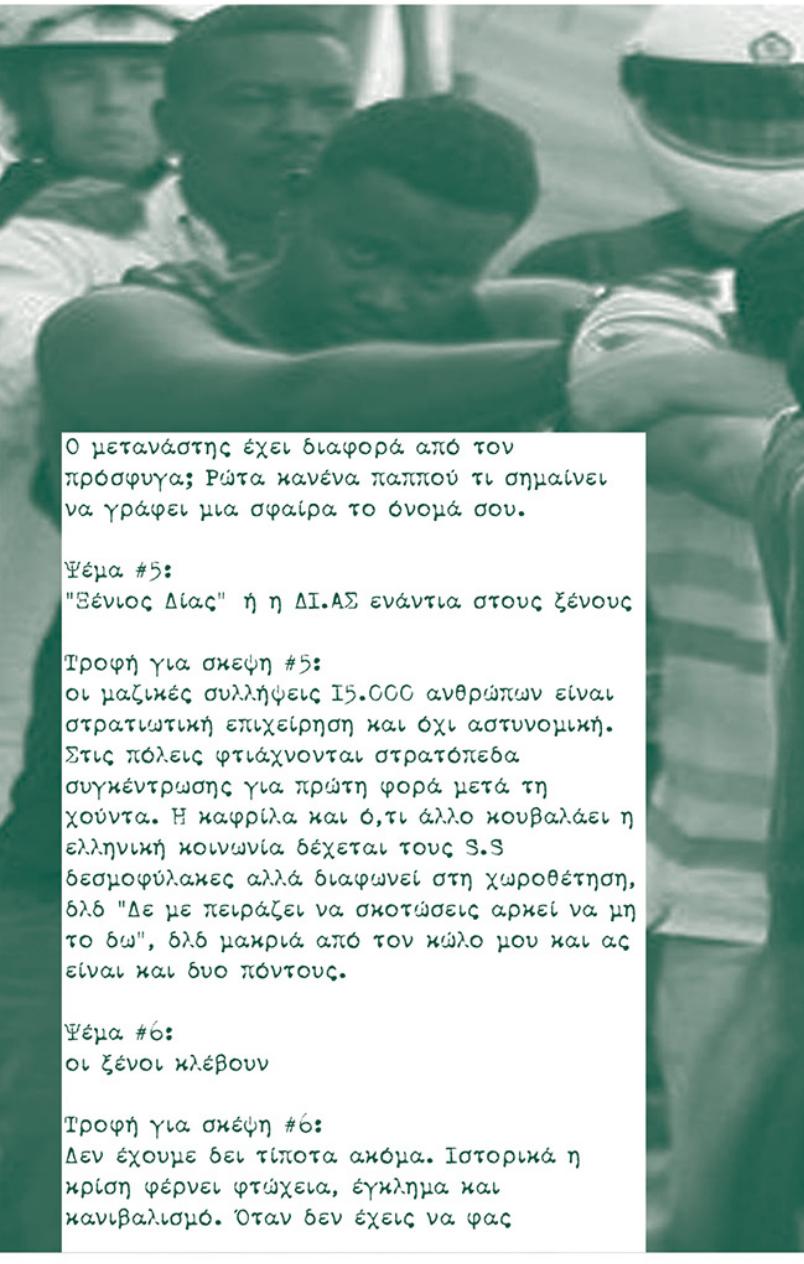
Τροφή για σκέψη #3:

το πιο λαϊκιστικό και φεύτικο σύνθημα. Για να απελάσει – διώξει μια χώρα έναν άνθρωπο πρέπει να υπάρχει μια χώρα υποδοχής. Συρία, σουδάν, σομαλία, αφγανιστάν, παλαιστινή, λιβύη....δεν. Δεν υπάρχει χώρα, κράτος υποδοχής, μόνο πόλεμος. Επομένως, πρέπει να τους στείλεις στο διάστημα, να τους πουλήσεις ή να τους σκοτώσεις. Η ελλάδα δεν έχει διαστημόπλοια αλλά φασίστες.

Ψέμα #4: λαθρομετανάστης

Τροφή για σκέψη #4:

Όταν οδηγάς παπί χωρίς διπλώμα είσαι "λαθροδηγός" και πρέπει να σε τσακίζουν, να σε μαχαιρώνουν, να σε λοιδορούν ή καθαρίζεις με ένα πρόστιμο;

Ο κόσμος δρουάν

Ο μετανάστης έχει διαφορά από τον πρόσφυγα; Ρώτα κανένα παππού τι σημαίνει να γράφει μια σφαίρα το όνομά σου.

Ψέμα #5:
"Βένιος Δίας" ή η ΔΙ.ΑΣ ενάντια στους ξένους

Τροφή για σκέψη #5:
οι μαζικές συλλήψεις 15.000 ανθρώπων είναι στρατιωτική επιχείρηση και όχι αστυνομική.
Στις πόλεις φτιάχνονται στρατόπεδα συγκέντρωσης για πρώτη φορά μετά τη χούντα. Η καφρίλα και θ, τι άλλο κουβαλάει η ελληνική κοινωνία δέχεται τους S.S δεσμοφύλακες αλλά διαφωνεί στη χωροθέτηση, διδ "Δε με πειράζει να σκοτώσεις αρκεί να μη το δω", διδ μακριά από τον κώλο μου και ας είναι και δυο πόντους.

Ψέμα #6:
οι ξένοι κλέβουν

Τροφή για σκέψη #6:
Δεν έχουμε δει τίποτα ακόμα. Ιστορικά η κρίση φέρνει φτώχεια, έγκλημα και κανιβαλισμό. Όταν δεν έχεις να φας

εξεγείρεσαι: εξέγερση σημαίνει αλληλεγγύη, αντίσταση, συλλογική αλλαγή της ζωής. Όταν ζεπέφτεις σε ατομικές λύσεις για την επιβίωσή σου, τότε ή ζεις από ελεημοσύνη ή από το έγκλημα.

Ψέμα #7:
οι ξένοι βιάζουν

Τροφή για σκέψη #7:
Το ίδιο έγκλημα χρεώνεται διαφορετικά για τους μετανάστες και τους Έλληνες, διδ δυο μέτρα και δυο σταθμά. Ενας βιασμός από μετανάστη αρκεί για να το χρεωθούν όλοι οι ομοεθνείς του, ενώ για τον έλληνα η ευθύνη είναι ατομική.

Ψέμα #8:
είναι πολλοί για τη χώρα ή/και δε χωράνε άλλοι

Τροφή για σκέψη #8:
πόσοι χρειάζονται και σε ποιον; τα χρόνια της ανάπτυξης θέλαμε φτηνά εργατικά χέρια, χωρίς απαιτήσεις. Τα χρόνια της κρίσης μετατρέπουμε τους μετανάστες σε αποδιοπομπαίο τράγο της φτώχειας, τους στοχοποιούμε σαν πρόξενους όλων των δεινών. Θεωρητικά, η δύναμη μιας οικονομίας είναι και το μέγεθος της εσωτερικής της αγοράς, διδ πιο πολλοί πελάτες και πιο πολλοί εργαζόμενοι προς εκμετάλλευση. Τι διάολο τελικά σημαίνει "είναι πολλοί"?

ΕΙΜΑΣΤΕ Ο ΑΝΘΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΝΕΩΛΑΤΑΣ

ΑΝΥΠΑΚΟΥΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ

ANTIFA ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΠΙΘΕΣΗ

τυπώθηκε στο Βόλο το φθινόπωρο του 2012 και μοιράζεται 2500 φορές επικοινωνία: lyssari@espirv.net